

folkningen og på medlemmerne af rivaliserende stammer eller etniske grupperinger.

Det vil sige, at behovet for en større humanitær og civil indsats koblet sammen med en international fredsstyrke er stigende, når situationen er endt, som den er. Men »behovet« for en ny militær bilateral aftale mellem Danmark og USA om dansk militær deltagelse i USA's krig i Afghanistan er absolut ikke til stede -- medmindre den danske regering er meget vild med at blive involveret i USA's militære krigsmaskiner nu, hvor størstedelen af det militære arbejde er lavet.

Det gør i langt højere grad det danske personel til mulige skydeskiver under de fortsatte mindre delopgør rundt om i landet, som måtte finde sted, end hvis Danmark indgår i en FN-styrke, som har et andet perspektiv.

Derfor kan mindretallet ikke anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse. Det er et forkert politisk signal at sende, og det er også mindretallets opfattelse, at beslutningsforslaget er udtryk for en skjult dagsorden, hvor regeringen ved både at sende for hundreder af millioner kroner personel og udstyr af sted som led i en bilateral aftale med USA og samtidig at forpligte sig i forhold til en multinational FN-sikkerhedsstyrke, som også vil koste mange penge, kan få et påskud til en genforhandling af det gamle forsvarsforlig med henblik på at skaffe en milliardbevilning mere til forsvaret.

Mindretallet finder det dybt beklageligt, at et flertal i udvalget vedtog en tidsplan for behandlingen af beslutningsforslaget, som ikke tillod en tilbundsgående afklaring af centrale spørgsmål i sagen. F.eks. er det ikke lykkedes regeringen at fremkomme med svar på spørgsmålet om, hvorfor beslutningsforslaget skulle gennemføres med en sådan hast. Der er ikke fremkommet svar

på spørgsmålet om, hvorfor sagen ikke kunne afvente møderne i London og FN, og hvad der ville ske ved, at en beslutning ventede til mandag den 17. december 2001. Udvalget besluttede på et møde den 13. december 2001, at svar på spørgsmålene til beslutningsforslaget skulle foreligge kl. 23.00, og at supplerende spørgsmål kunne stilles indtil kl. 24.00. Dette var i sig selv en utilfredsstillende tidsramme. Regeringen kunne da heller ikke overholde den, men fremkom først med svarene i løbet af natten, og de supplerende spørgsmål måtte stilles den 14. december 2001 i tidsrummet mellem kvart over tre og fire. Det var meningen, at regeringen skulle besvare spørgsmålene senest kl. 06.00 med henblik på udvalgsrådet kl. 7.00. Men på tidspunktet for starten af dette udvalgsråd havde mindretallet endnu ikke modtaget samtlige svar på de supplerende spørgsmål. Udvalgsrådet blev derefter udsat til kl. 7.45, hvor de sidste svar kom, og der blev herefter afgivet betænkning. Resultatet af dette hastværk er, at hverken svarene eller de supplerende svar indeholder væsentlige nye oplysninger i forhold til bemærkningerne til beslutningsforslaget. Og resultatet er, at offentligheden i realiteten har været afskåret fra at følge lovgivningsprocessen mellem 1. og 2. behandling.

Et tredje mindretal i udvalget (SIU) var ikke til stede ved betænkningens afgivelse.

Det Republikanske Parti og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Kim Andersen (V) Søren Gade (V) Ulrik Kragh (V) Jens Hald Madsen (V) Peter Skaarup (DF)

Søren Krarup (DF) Helge Adam Møller (KF) fmd. Kaj Ikast (KF) Jann Sjørnsen (KRF)

Bjarne Laustsen (S) Per Kaalund (S) Poul Andersen (S) Poul Qvist Jørgensen (S)

Villy Søvnald (SF) Morten Helveg Petersen (RV) Søren Søndergaard (EL)

Lars Emil Johansen (SIU)

Tjóðveldisflokkurinn og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.